

Selle hirmo parrast, mis siis neist rõõwli sannadest weel ennam kangro peäle kippus, ja sest, et nüüd ueste temma waese naese ja laste mahhajäetud põlli temma mele tulli, piddi temma wimaks sedda temmale paklutud rahha ommale wõtma. Sure kaela-kottiga, mis täis leiba ja lihha temmale kasa anti,allas temma raske süddamega omma hertsiko pole taggasi. Se wärristus, mis alles temma soonte sisse jäi, panni temma jallad wabbisema, et waerwalt agga sai omma teed kätä; ja sesamma hirm ning wärristus teggi ka, et ei tulnudki temma mele, Zummalat süddamelikkult tännada selle armo eest, et olli ommeti weel elloga peäsenud rõõwlitte kääst. Selle süddamelikko tänno peäle ei mõtlenud temma mitte enne, kui olli koio sanud ja sedda diskamist kuulnud, mis need wäti-mad lapsed seäl tõstsid selle neile jäggatud leirwa ja lihha parrast. Siis wast läks temma omma kambri, heitis põswili mahha, tõstis filmad, mis täis wet, ülespidi,

ja lugges ärdaste Zummalale ommad tänno ning kitusse palwe sannad.

Selle ma, konna Politsei kohhus olli jubba monnel aial Willemi furjast rõõwli ammetist märko wõtnud, ja tedda sallaja tagga, warritsenud. Mees olli ka wimaks ikka julgemaks sanud, sest et keif temma ülleannetumad noud ollid temmal ülle wägga lorda lainud. Lotis siis kindlaste, et sa piddi ka senna pool ja allati sellesamma wiisi peäle jama. Kas se temma tigge lotus piddi tõeks woi tühjaks sama, sedda, armsad luggejad, arwate küll issegi diete ärra, ja se, mis nüüd weel sate sest sünninud asjast siin luggeda, sünnib ka selle teie õige arwamisega ühte.

Ühhe liina allawi sees olli üks trahter, kus Willem Torri tihti olli forteris olnud. Nüüdki allas senna pole se te, mis peäl ta praego olli. Sel aial peti seäl liinas lada. Trahteri tubba olli tungi täis rahvast. Monned Willemi wannad sõbrad ollid nende hulgas. Terretasid tedda, istu